
Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

KVĚTEN 2010

BLANKA BOHDANOVÁ

hraje v Mittererově hře *Moje strašidlo*

Premiéra

Felix Mitterer MOJE STRAŠIDLO

(Mein Ungeheuer)

Stejně za tebou brzo přijdu...

Překlad: **Michala Sochorová** / Režie: **Martin Čičvák**
Dramaturgie: **Roman Císař, Vladimír Procházka**
Scéna: **Tom Ciller** / Kostýmy: **Nina A. Stillmark**
Hudba: **Petr Kofroň** / Pohybová spolupráce: **Linda Stránská**
Hudební doprovod: **Peter Mahrik** nebo **Petr Kofroň**
Hrají: **Blanka Bohdanová** a **Stanislav Zindulka**.

Předpremiéry 6. a 10. dubna 2010 | **Premiéra 22. dubna 2010**

*Felix Mitterer šije „malému člověku“
šaty na míru, žádnou konfekci.*

Wiener Zeitung

Mohu se stejně dobře vcítit třeba do dítěte nebo do těch, na něž se pohlíží jako na idioty, anebo do starého člověka. A ne že bych si to zkusil teď vědomě přivolat, ale potom, co jsem sám hrál na divadle, to cítím tak silně, že jimi skutečně taky jsem. Že jsem dítě, jsem idiot a jsem stařec. A to je krásné. Nevidím na tom nic špatného, naopak je to pro mě krásný zážitek, že to mohu cítit. Je skutečně nádherné, že mohu být současně vším.

Felix Mitterer

Blanka BOHDANOVÁ

Milá paní Bohdanová, už v prvním angažmá ve Východočeském divadle v Pardubicích jste hrála velké ženské postavy: Rozárku v Jiráskově *Vojnarce*, Tylovu *Lesní pannu*, Balzacovu *Eugenii Grandetovou*, Lízu v *Pygmalionu*, Shakespearovu Blaženu, Desdemonu, Porcii i Rosalindu, Rostandovu Roxanu, Tolstého Annu Kareninu, Mášu ve *Třech sestřích*. A také Manon Lescaut, k níž jste se s režisérem Karlem Novákem vrátili na počátku 60. let v pražském Divadle E. F. Buriana. Dodnes se o vaší Manon mluví s velkým obdivem. Co jste si právě v této postavě pro sebe a svou hereckou práci objevila?

Obě Manon byly nepochybně odlišné. Ta první, v mém mládí, byla posvěcená svým autorem, básníkem Vítězslavem Nezvalem, kterému jsme připomínali jeho milovanou Paříž. O té druhé napsal jeden kritik, že ji hraju, jakoby pod oknem čekal luxusní automobil. Bylo to období Tuzexu a všelijakých svodů pro mladé dívky. Kostýmy byly dobové, ale přesto se současnost něčím ozvala a já měla radost.

Koho z českých básníků máte ráda a kdo z našich dramatiků, s nimiž jste se potkala na divadle, je blízký vašemu srdci?

Já jsem na básničkách vyrostla a opisovala jsem si do sešitů ty zamilované. Je v nich poznat, odkud kam jsem se dopracovala. Máme velké množství vynikajících básníků. Ve své divadelní práci jsem se ráda potkala s Josefem Topolem a naposledy jsme v Národním divadle hráli velmi zajímavou hru Martina Františáka *Doma*.

Jste držitelkou Ceny Františka Filipovského, která se uděluje za práci v dabingu. Vaším hlasem k nám promlouvá Marilyn Monroe ve filmové komedii *Někdo to rád horké* z roku 1959 i Guilietta Masina ve filmu Federica Felliniho *Ginger a Fred* (1986). Co pro vás znamenala taková setkání s vynikajícími herečkami světové poválečné kinematografie?

Zařadila bych se mezi filmové fanoušky, tak jsem měla velké potěšení z nahlížení do profesní kuchyně významných hereček, a tou příležitostí byla i dabingová práce. Měli jsme ovšem na to v začátcích víc času, nežli mají dnes současní dabéři. Já už to nedělám, šetřím si čas pro malování.

Vašimi mužskými partnery v divadle, televizi a ve filmu byli znamenití herci: Karel Höger, Václav Voska, Rudolf Hrušínský, Bohuš Záhorský, Felix le Breux, Svatopluk Beneš, Josef Kemr... Ráda bych se vás zeptala na ty, kteří jsou spojeni s Činoherním klubem: na režiséra a herce Miroslava Macháčka, na Petra Čepka, s nímž jste hrála v inscenaci *Šest postav hledá autora*, a Josefa Somra, s nímž hrajete ve *Viole krásnou* inscenaci *The Gin Game*. Do Národního divadla mě vlastně přivedl právě Miroslav Macháček. Pracovali jsme spolu už v Městských divadlech pražských, i v televizních rolích jako partneři. Velmi jsem litovala, že Petr Čepka v ND nezůstal, naše „krevní skupina“ by se byla rozrostla. Teprve po čase jsem si pomyslela, že se rozhodl správně. S Josefem Somrem jsme si padli do oka v Národním divadle v inscenaci Dostojevského *Běsů* a tak jsme rádi přijali nabídku Divadla Viola. *The Gin Game* spolu hrajeme už devátý rok. Z toho je zřetelné, že si rozumíme.

Rakouský dramatik Felix Mitterer, jehož hru *Moje strašidlo* v Činoherním klubu teď zkoušíte, není v Čechách neznámým autorem. Na začátku 90. let uvádělo například Divadlo Kolowrat inscenaci jeho čtyř aktovek s názvem *Návštěvní doba*. Co je pro vás na Mittererových hrách dramaticky poutavé?

Inszenaci, kterou zmiňujete, jsem viděla a byla to příležitost pro Radovana Lukavského, kterou využil. Autorovy neuvěřitelné životní příběhy jsou podhoubím naší studované hry. Je to hra uhrančivá a já žertuju, až masožravá. Nalézám v ní i mnoho vlastních zážitků. V květnu natočíme pro rozhlas další Mittererovu hru s Josefem Somrem. Teď se raduju ze setkání se Stanislavem Zindulkou.

Patříte k lidem, kteří, mají-li příležitost se veřejně projevit, cítí potřebu hovořit o hodnotách, které kultivují společnost i umění – o úctě k práci druhých, o upřímosti a empatii, o uměřenosti sebedědávání (pro ně máte přiléhavý eufemismus „sebeinzerence“). Ve vaší herecké práci se prolíná víra ve vlastní rozum a vážnost, s níž přistupujete k práci režiséra. Pět let jste sama působila jako pedagog na státní konzervatoři. Jak podle vaší zkušenosti může divadelní umění obohatit lidský život?

Technický pokrok předbíhá etiku, a proto bude živé divadlo stále důležité. Ono nás emancipuje a lidé budou potřebovat vzájemné fyzické potkávání a divadlo je jedním z těch dobrých míst.

S Rudolfem Hrušínským ve filmu *Čest a sláva* (režie H. Bočan, 1968)

Na Novoměstské radnici právě probíhá výstava vašich obrazů. Píšete o sobě, že malbě jste se začala věnovat v normalizačních letech, kdy jste byla omezená ve svých možnostech. Jistě vám přináší velkou radost?

Začalo to jakousi samoobslužnou terapií a končí pro mne rovnocenným významem jako herectví.

V roce 1995 jste v Nakladatelství Primus vydala knížku vzpomínek *Život jako v pavučince*. A vaše nová kniha?

V roce mého pokročilého jubilea jsem ještě chtěla po patnácti letech od mé minulé knížky oslovit ty, pro které celý život pracuju. Dostalo se mi z jejich řad mnoho povzbuzení. Kniha by měla vyjít k podzimu a bude se jmenovat *Život jako takový*. S každým člověkem odejde kus paměti doby, v které žil. Mojí generace se už pak nikdo na nic nezeptá. Bude to o té stopě, kterou tady po sobě necháme, než zmizí docela.

Děkujeme za rozhovor (peh)

Jablka věčnosti, olej, 75x65 cm

KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ **KAMRA**

**András Vinnai a Viktor Bodó
„SEMELÓUMÉZMIZELSEM“**

(Ledarálnakeltűntem)

Divadlo Archa
neděle 18. května ve 20.00

Po dalších pár letech usilování přijíždí opět do Prahy **na pozvání Činoherního klubu** jeho dlouholetý partner a kamarád budapeštské **Divadlo Józsefa Katony**. Jeden z nejvýznamnějších evropských divadelních souborů je našemu divadlu tradičně blízký jak svou poetikou, tak tím, co si o divadle a světě myslíme. Divadlo Józsefa Katony se v době svého vzniku inspirovalo tvorbou Činoherního klubu, jeho další práce mnohokrát inspirovala práci naši.

Katonové tentokrát do Prahy přijíždějí se svébytným, artistně agresivním zpracováním svrchovaně pražského tématu, inscenací „Semeloumémzimizelsem“ volně inspirovanou *Procesem* Franze Kafky. Hostování se uskuteční ve spolupráci s Divadlem Archa.

Velmi rádi vás na představení, které se v prostoru Archy uskuteční 18. května, zveme. „Semeloumémzimizelsem“ je nejen světově proslulá inscenace opentlená řadou prestižních cen, ale především skutečně vynikající zábavně a myslící divadlo.

Vladimír Procházka, ředitel Činoherního klubu

Vstupenky v pokladně Divadla Archa nebo www.divadloarcha.cz

Fotograf Miloň Novotný / 1930 – 1992

Do 30. dubna 2010 je v románsko-gotických prostorách Staroměstské radnice v Praze otevřena výstava, která je průřezem celoživotního díla Miloň Novotného a koná se u příležitosti jeho nedožitých osmdesátin. Miloň Novotný byl v letech 1965-1975 nezapomenutelným fotografem Činoherního klubu.

Rybí trh, Billingsgate, Londýn 1966

(...) *A smíme snad říci, že ty fotografie z míst a ulic, kam mu bylo povoleno vyjet za fotografií mimo Československo, tj. za viděním těch míst a sdělením, fotografickým sdělením o nich, jsou ve svém klidu a samozřejmosti krvavým křikem proti té druhé straně povolovacích papírů do země, kam on, kam všichni „my“ jsme patřili a patříme. Proto je jeho Londýňan a Newyorčan a Egyptan stejný, jako babky z Ružomberoku nebo pán ženoucí od správký po Žižkově kolo motorky rukou domů. Miloň fotografoval tyto lidi všechny jako lidi „odsud“, protože všichni, řekl tak, jsme tady odsud a ten, kdo nám vykládá, že to odsud je omezeno tím „odsad“ až pocad“, není od nás. (...)*

Prof. Zdeněk Kirschner při vernisáži 31. března 2010

Setkání, Londýn 1966

Doušky

■ Dramatik, překladatel, divadelní režisér **JOSEF TOPOL** oslavil 1. dubna 80. narozeniny.

V jeho překladech uvedl Činoherní klub hru A. P. Čechova *Racek* (režie Jan Kačer, 1975) a Syngovu *Drátenickou svatbu* (s hrou Ladislava Smočka *Bitva na kopci pod názvem Krásné vyhlídky*, 1987). K uvedení Topolovy hry *Sbohem, Sokrate!* v roce 1989 už z provozních důvodů nedošlo.

J. M. Synge: *Drátenická svatba* (režie Ladislav Smoček; Tereza Brodská, Ondřej Vetchý, Jiřina Třebická)

■ Činoherní klub se zúčastní 14. ročníku opavského festivalu divadla, filmu, hudby a poezie **DALŠÍ BŘEHY**. „Benátky – město, kde lvi létají a holubi chodí pěšky“ – je téma letošní přehlídky, během níž se představí čtyři inscenace her Carla Goldoniho. Inscenaci *Impresáριο ze Smyrny* hrajeme ve Slezském divadle 30. dubna.

■ 18. března uvedlo Národní divadlo hru Ivana Stodoly *Čaj u pana senátora* v režii **Ladislava Smočka**.

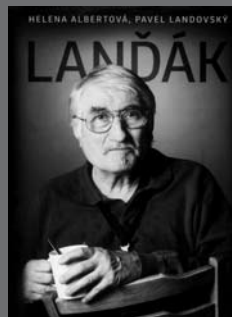
■ Vyšlo 31. číslo časopisu pro studium scénické tvorby **DISK**.

■ Divadelní noviny z 20. března 2010 přinesly rozhovor s **Ninou Divíškovou**.

■ Ve filmu Alice Nellis *Mamas & Papas* hraje **Marika Procházková**.

■ Česká televize vysílá v neděli dopoledne seriál režiséra Karla Kachyňa *Vlak dětství a naděje* se **Stanislavem Zindulkou** a od 16. dubna seriál *Bylo nás pět* v režii Karla Smyczka. 2. května poběží film Petra Nikolaeva *Kousek nebe* s **Ondřejem Vetchým**.

■ V březnu vyšla v Nakladatelství XYZ kniha **Heleny Albertové** a **Pavla Landovského** **LANDÁK**.

„(...) Ale teď k tomu hraní. V první Smočkové aktovce *Bludiště* jsem hrál čurdu Muže s houbama, ale z té role Václava Václava v *Podivným odpolední*, jak si neskromně myslím, jsem velkou roli udělal, co si budeme povídat.

V květnu 1967 měl premiéru Gogolův *Revizor*. Byla to moje první spolupráce s Honzou Kačerem. Znal jsem Kačera z Ostravy, když tam přišel do Divadla Petra Bezruče v čele tý party z DAMU v roce 1959. Setkávali jsme se, když jsem byl v divadle v Šumperku, taky jsme někdy v Ostravě

s tímhle divadlem hostovali, jezdili tam na všelijaký ty schůze, byli jsme přece Severomoravský divadlo. V Ostravě jsem se poznal i s výtvarníkem Lubošem Hružou, kterej pak, než utek do Norska, dělal taky v Činoheráku. Kačer když režíroval, tak toho moc nenamluvil. Nechal lidi dělat a jenom říkal: „Tak tohle ne, na to se vykašláš, přijď tam rovnou... A třeba neříkej nic.“ Prostě to, co herci na jevišti udělali, von jako by korigoval, čekal, co kdo přinese, a to mi vyhovovalo, protože tenhle způsob režie provokoval k tomu, aby si člověk vymýšlel a pak věděl, proč co dělá. To nebylo, jako když Mirka Homolu režíroval Otomar Krejča a povídá mu: „Mirku, prosím tě, ty chodíš zleva, mohl bys přijít zprava?“ A Mirek odpověděl: „Samozřejmě, Otomare.“ A tak chodil zprava a po půl hodině se ho Krejča zeptal: „A víš, Mirečku, proč musíš přijít zprava?“ A Homola povídá: „Nevím, Otomare, ale já ti slepě důvěřuju.“ To byl typickejš homolovskej fór. Tím jsem zjistil, že Mirek je můj člověk, báječněj, vtipnej človíček, a byl jsem šťastnej, když vzal roli dědka Fány v mém *Hodinovým hoteliéru*. A myslím, že to byla, i dík Evaldovi Schormovi, jeho životní role. (...)“

„(...) *Pavel není ovšem – když už jsme u divadla – jen herec gogolovský, ale i čechovovský, byť postavy obou dramatiků dělila jakákoliv historická či stylová vzdálenost. A zřejmě největší úspěch dosáhl hned v první čechovovské postavě v Činoherním klubu: v Lopachinovi z Višňového sadu. Největší tu znamená mezinárodní – tenkrát totiž ještě směl Činoherní klub přijímat pozvání ze zahraničí. Pavel to přitom rozhodně neměl v této postavě lehké: v době neuvěřitelné popularity mladého Boháčka sotva se v Praze objevil na jevišti, už byli diváci rádi a už se taky hned (a zcela bez příčiny, která by tkvěla v samotném úvodním výjevu) smáli. V Benátkách nebo v Helsinkách zas byli spíš nastražení. V obou případech měl tento Lopachin s čím bojovat. A byl to boj statečný a obvykle vítězný. Venku aplaudovanější a kritikou snad ještě víc oceňovaný než doma. Po prvním představení v Benátkách nám pořadatelé přinesli asi 30 deníků s velkými recenzemi na náš Višňový sad s chválou všech herců a oznámením velkého objevu (či objevu velkého herce), kterým byl pro většinu recenzentů Pavel Landovský. (...)“*

Prof. Jaroslav Vostrý v úvodu knihy Landák

■ 1. května vysílá Český rozhlas 3 – Vltava Shakespearovu hru *Romeo a Julie*, v níž **Libuše Šafránková** hraje paní Capuletovou, a 13. května *Marianniny rozmary* Alfredda de Musseta s **Jiřím Hálkem**.

Cinoherní klub uvádí:

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2010 se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

DS Ty-já-tr / CO?! / Praha Leo Birinski RASKOLNIKOV

Česká premiéra téměř ztracené hry téměř zapomenutého autora. Hru na motivy Zločinu a trestu uvádíme 88 let po poslední známé inscenaci. Podle dobového kritika jde spíše o krimi než psycho, a přece je hodno pozornosti.

Středa 5. května 2010

Překlad: **Kateřina Bohadlová** / Úprava, režie: **Radka Tesárková** / Dramaturgická spolupráce: **Dušan Hübl** / Výprava: **Mirka Hrdinová**
Hrají: **Jakub Baran, Tereza Konrádová nebo Ivana Vránková, Tereza Suchá nebo Kristýna Tomšů, Marek Šmidrkal, Jan Tichý, Lucie Valenová, Lukáš Kunst, Jakub Hulec nebo Ondřej Lidický, Jakub Heřmánek nebo František Hodan, Daniela Bartáková nebo Denisa Nesvačilová, Denisa Dlouhá.**

Zvláštní poděkování Městské části Praha 7, Václavu Fůrstovi, Mirku Čechovi a Café Locál Praha.

Divadlo ŠOK / Šaľa / Slovensko Cormac McCarthy CESTA

Strhující příběh otce a syna putujících po apokalyptické pohromě zpusošeným světem. Je lepší být mrtvý, spáchat sebevraždu, nebo bojovat a žít dál? Ve jménu lásky k dítěti... ve jménu lásky k životu... ve jménu čeho???

Neděle 9. května 2010

Režie: **Viktor Vincze** / Dramaturgie: **Roman Hačo Hatala, Viktor Vincze, Vladimír Dubeň** / Hrají: **Matúš Hučko, Samuel Ferencei, Roman Hačo Hatala, Viktor Vincze, Zuzana Nováková, Martina Bučková, Dorota Hrančíková, Valentín Kozanák, Radovan Halgaš, Peter Ponya, Lukáš Hrančík, Luboš Kotlár, Ludmila Iványiová, Alena Demková, Nora Radičová, Miriam Podběhlá a další.**

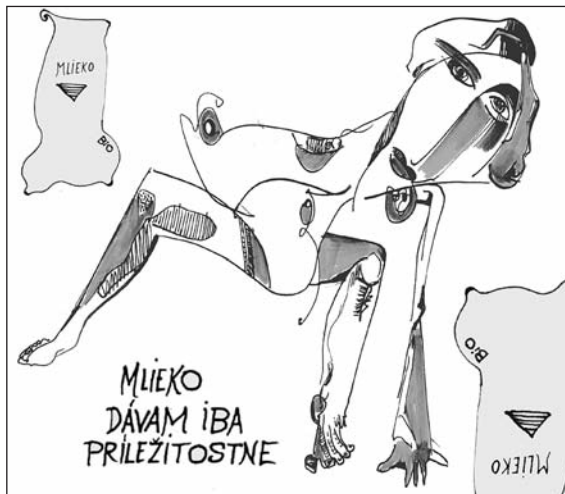
Spolek Fikar / Nadějkov Ladislav Hánek MILENKA PANA BRUMLÍKA

Česká veselohra o třech jednáních.

Neděle 30. května 2010

Režie: **Jiří Jiroutek** / Hrají: **Jarda Souček, Boženka Dvořáková, Eva Urbanová, Dalibor Votava, Maruška Kvasničková, Zdeněk Černý, Pavel Dvořák, Monika Pincová nebo Jitka Pincová, Kuba Veselý, Honza Peterka nebo Pavel Vach, Mirka Králová nebo Marita Veselá, Jitka Pincová.**

V jaké hře se říká?

Hádanka 3/ VIII Budete-li znát odpověď na tři hádanky osmého kola naší soutěže, můžete je poslat na adresu pokladna@cinoherniklub.cz. Vylosovaný výherce získá dvě vstupenky na představení ČK.

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: Hlavní město Praha

Inscenace ČK jsou realizovány rovněž s podporou Městské části Praha 1

Partneři Cinoherního klubu

PRAŽSKÁ PLYNÁRENSKÁ a.s.

www.CGS.eu

Kooperativa POJIŠTOVNA A.S.

Mediální Agentura

+ lidé + média + reklama

www.radiohortus.cz

1. KULTURNÍ PORTÁL

www.radiohortus.cz

Redakce Cinoherního čtení: **Roman Císař, Petra Honsová, Radvan Pácl.**
Foto: **Oleg Vojtišek, Lukas Beck, Pavel Kolský, Vlado Bohdan, archiv Divadla Józsefa Katony, Miloň Novotný, Miroslav Pokorný.**
Autorka hádanky: **Silvia Ronisová.** Jazyková korektura: **Andrea Fiřtková.**
Grafická úprava: **Kateřina Skalniková.**

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Česká koláž - ze sbírky Pražské plynárenské

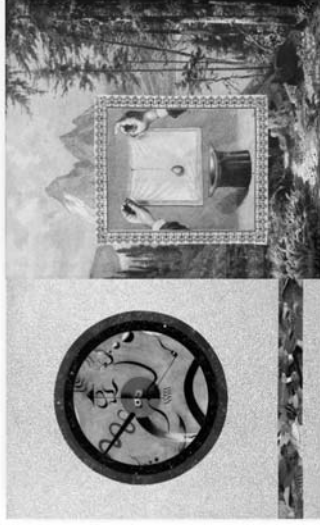
od 28.04.2010 do 19.06.2010 / úterý – sobota, 11.00 – 18.30 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

**Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)**

tel.: +420 222 210 268, tel./fax: +420 222 210 272

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

* g a l e r i e
s m e č k y